

6.

Spentrup ⁷/₆ 41.

Kjære Barfoed

Idag har jeg tilskrevet den finke Vært i Rye Kroe, og bedt ham belave sig paa en meget talrig Forsamling paa Bjerget iaar: men derhos lovet ham selv at komme til ham den 22de i denne Maaned for at være paaraad med ham ved Forberedelserne: Telte, Pavilloner etc. etc, og da saavidt muligt underrette ham om. hvormange der kunne ventes fra *Kbhvn* og *Sverrig*. Det er herom, jeg beder Dig lade mig vide med første Post — saavidt Du kan *calculere* det. Jeg længes jo ogsaa inderlig efter at høre, hvordan det gik i *Lund*. Naa! *Plougen* tog de snart Skjæret fra — mon det var for at hvæsse det?*) Lervel min Ven.

Din S. S. Blicher.

7.

Sover Du? *Brutus!* Jeg har lidt saa længe efter at see fra Dig. Hvad faae vi for *Svenskerne* paa Him.bj.get? Hvad faaer jeg af Dig selv?

Hvordan har I det derovre? Lad mig dog vide det med første Post? Jeg vilde nødig staaa eenarmet og præke paa Bjerget.

Sønderjyderne komme i Mængde, Nørrejyderne lige-saa — Falde I isøvn der i Østen?

Komme I, som jeg venter, saa faa os nogle *Canoner* med, om ikke andet end Skibssvingbasser. For Resten har jeg sørget: Fyrværkerie, to Regimenters Musik, og den fortrinlig, Restauratører, Viinhandlere, Telte, alt tilstrækkeligt.

Svar mig nu strax! ellers skal du sættes under — ikke *Cancelliets Control*. men under H.bjergets.

Spentrup ²¹/₇ 41.

Din S. S. Blicher.

Nogle Biografier af Personer,

fødte i Norge eller der ansatte i Slutningen af forrige og i
Begyndelsen af dette Aarhundrede.

(Meddelte af Kapt. ved Norske Jægerkorps, Kammerherre **C. J. Anker**.)

I det kongelig danske Ordenskapital findes Autobiografier af de Nordmænd, der ere blevne dekorerede med Dannebrogordenen i Aarene 1808 til 1814.

Af disse Biografier har Meddeleeren heraf gjort Rede for 131 Stykker ved i korte Uddrag at omtale dem i »Aftenposten« for Sept. 1882. To og tyve Autobiografier af norske Generalspersoner ere netop blevne offentliggjorte i norsk mil. Tidsskrift.

I den Tro, at det vil være af Interesse for efternævnte Personers Slægtninge og for andre Venner af norsk Personallistorie, meddeles her for det Første

*) Ploug, som 12. maj 1841 blev redaktør af „Fædrelandet“, fik allerede nummeret for 26. maj beslaglagt og sagsøgt. Fr. B.

7 Biogrfier af norskfødte eller i Norge ansatte Personer, der have gjort sig fordelagtigt bekendte i Løbet af de forannævnte, for vort Fædreland saa skjæbnesvangre Aar. — Paa Major Darres nær ere de alle Autobiogrfier.

For de flestes Vedkommende er her tillige tilføjet et Uddrag af de fra vedkommende norske Autoriteter afgivne Indstillinger, der har bevirket de omhandlede Personers Udnævnelse til Danebrogsriddere.

Biogrfierne ville omhandle følgende Personer:

1. N. Anker, Grosserer.	13. A. C. Huitfeldt, Major.
2. P. Anker, Statsminister.	14. S. A. Krebs, Oberst.
3. W. F. Beichmann, Ritmester.	15. J. Krefting, Oberst.
4. H. J. Birch, Generalkrigskommissær.	16. A. G. v. Krogh, Oberst.
5. L. F. Brock, Oberst.	17. G. Rustad, Major.
6. G. F. Coldewin, Major.	18. H. Rustad, Oberst.
7. N. S. Darre, Major.	19. C. L. Koepstorff, Oberstløjtnant.
8. F. F. Fischer, Oberstløjtnant.	20. H. H. B. Schultz, Kaptein.
9. H. Foss, Statsraad.	21. M. O. L. Sommerhjelms, Statsminister.
10. C. L. Haxthausen, Kaptein.	22. C. M. Sundt, Generalløjtnant.
11. C. G. Hermannstorff, Kaptein.	23. Grev A. Wedel-Jarlsberg, Minister.
12. G. Hesselberg, Admiral.	

1. Autobiogrfi af Grosserer Niels Anker.

(²⁶/₁₀ 1764—¹³/₅ 1812.)

Jeg er født d. 26 Oct. 1764 her paa Stædet, hvor ieg i mine Forældres Huus fik min Opdragelse; i Aaret 1780 reyste til Holland, var $1\frac{1}{4}$ Aar i Pension i Nykerk, derefter paa Comptoir hos dHrr. Joachim Brouwer & Son i Amsterdam til 1790, da ieg reyste til England, kom derefter tilbage til Frederichshald og indgik 1792 i Handelsforbindelser med min sal. Oncle Niels Ancher og ligeledes afdøde Broder Jan Ancher under Firma Niels Ancher & Co.

I Aarene 1795 og 1796 var jeg den største Tid i Paris, hvor jeg bievaanede adskillige af Revolutionens Scener, men var heldig nok saavel der som i Holland at undgaa de den Tid saa almindelige Ubehageligheder.

Den 9de Dec. 1796 blev ieg gift i Christiania med Frøken A. B. v. Wackenitz (eneste Datter efter afgangene General Wackenitz), med hvem jeg har 6 Børn i Live.

Ovenstaaende insinueres ærbødigst ifølge Befaling, udbedende Tilgivelse for den lange Henstand dermed, men som min Sygelighed i den senere Tid eene har forvoldet.

Eredrichshald d. 13 Febr. 1812¹⁾.

Ærbødigst

Niels Anker.

¹⁾ Altsaa 3 Maaneder før hans Død.

Hans Excellence Hr. Geheime Conferenceraad Grev Moltke, Ordens Cantzler. Kjøbenhavn.

I den Indstilling, hvorefter N. Anker d. $\frac{29}{8}$ 1809 udnævntes til R. D. O., hedder det:

»De anselige Bidrag, som han af frivillig Drift har ydet af sin Formue og som i Forening med Fredrikshalds øvrige agtværdige Indvaanere have hjulpet meget til Forfriskning og Vederkvælgelse for de til Grænsen mod Fienden rykkede norske Tropper, vidne om hans Patriotismus og give ham Fordriug paa offentlig Agtelse.«
Jfr. ogsaa B. Moe, Tidsskr. f. norsk Personalhist. I S. 458 f. og W. Lassen, Norske Stamtavler I S. 107.

2. Autobiografi af Kammerherre, senere Statsminister Peder Anker.

(1749—1824.)

Ifølge Deres høygrevelige Excellences Befaling under 29 January d. A. giver jeg mig herved den Ære allerærbødigst at tilbagesende Commandeurkorset af Dannebrogen og at vedlægge mit Vaaben, malet paa Pergament, med hostegnet mit valgte Symbolum: „*Gloria & utile*“, og at opgive de vigtigste Begivenheder i mit hidtil havde Levnetsløb:

Jeg er født i Christiania d. 8de December 1749. Mit Døbenavn er Peder. Min Fader var Justitsraad Christian Ancher, min Moder Karen, født Elieson, begge særdeles agtværdige Mennesker, hvis Minde ikke let glemmes i denne Egn.

Jeg blev tillige med mine Brødre opdraget i min Faders Huus under en Hovmester, Chr. Hee Hvass, som og fulgte os paa vor udenlandske Reise i 5 Aar gennem Tydskland, Italien, Frankrig, Engelland og Sverrig — efter at vi først havde lagt [ligget] et Aar ved Kjøbenhavns Universitet.

Aar 1772 købte jeg Bogstad med underliggende Eicdomme, som ligger en Miil fra Christiania, flyttede strax, givtede mig med Frøken Anne Elizabeth Cold, en Datter af Justitiarius, Etats Raad Cold.

Med denne min Kone havde jeg 4 Børn: 3 Sønner, som døde strax efter Fødselen, og en Datter, Karen Christiane Andrea, nu gift med Herman Grev Wedell-Jarlsberg.

1778 blev mine tvende Brødre og jeg optagne i den danske Adelsstand.

1788 blev jeg udnævnt til Generalkrigs Commissaire ved Armeen.

1789 til General Vey Intendant i Aggershuus Stift. Den mig tilstaaede Gage af 1000 Rdr. frabad jeg mig, da jeg frygtede for ikke fuldkommen at kunne opfylde mine Pligter formedelst mine private Forretninger.

1791 købte jeg Bærums Jernværk.

1799 ansøgte jeg om Afsked som General Vey Intendant og fik den i August 1800.

1801 behagede det Hans Majestæt allernaadigst at befale, at jeg igjen skulde paatage mig Bestyrelsen af den Bergenske og den Christianssandske Kongevej, indtil disse Veye bleve færdige.

1802 blev jeg benaadet med Kammerherrenøglen.

1803 døde min Kone. Det smerteligste Tab i mit Liv.

1809 den 28 January behagede det Hans Majestæt at udnævne mig til Ridder, samme Aar d. 28 Juny til Commandeur, og 1812, d. 28de January, blev jeg benaadet med Storkorset af Dannebrogen.

Hvad jeg har udrettet som Embedsmand for Veyvæsenet i de 24 Aar, jeg har bestyret det, og som privat Mand paa mine Værker og øvrige Eiendomme — vil jeg lade Efterkommerne fortælle.

Jeg holder ikke af Biografer om levende Mænd.

Bogstad ved Christiania. den 24^{en} Marts 1812.

allerærbødigst

Peder Anker.

Deres høigrevelige Excellence, Høy og Velbaarne Hr. Geheime-Conference Raad *Joachim Godske Greve af Moltke*, Ridder af Elefanten, Storkors af Dannebrogen, de kongl. Ordeners Kantzler p. p.

Jfr. Saml. t. d. norske Folks Sprog og Hist. II S. 336—38. B. Moe, Tidsskr. f. n. Personahist. I S. 414—28 og de der citerede Kilder, W. Lassen, Norske Stamtavler I S. 94 f.

3. Autobiografi af Ritmester, senere Toldassessor i Glückstadt Valdemar Fremming v. Beichmann.

(17..—1837.)

Denne Officer har ikke gjort Tjeneste i Norge, men da han er født der, meddeles Biografien her.

Den 11te Julii 1801 blev jeg ansadt som Officer ved Slesvigske Infanterie Regiment, hvorfra jeg i Aaret 1808 efter Ansøgning blev forflyttet til Sjellandske Skarpskytter Corps' 1ste Battaillon og atter herfra i Aaret 1811 til Hans Høyhed Prinds Fr. Ferdinants Dragoner Regiment.

Den 12te Martz 1808 lykkedes det mig at erobre en armeret engelsk Challup, og i samme Maaned den 25de hiegede jeg med yderste Livsfare 3de Mattroser fra et paa Kysten strandet Fartøy. Den 28de Juni 1809 Ridder af Danebrog.

Nestved den 22de Junii 1811.

F. Beichmann.

I den Skrivelse, hvori Løjtnant Beichmann indstilles til at dekoreres, hedder det:
»Da Fienden Natten til d. 13de Marts 1809 havde bestaget og borttaget 3 af

de paa den Tid ved Rungsted liggende Nordbaade¹⁾ — kastede han sig strax i en Baad og tog i Forening med Søløjtnant Schultz ei alene de 3 danske Nordbaade tilbage, men erobrede ogsaa efter en Fægtning et fiendtligt, armeret Fartoi med de deri værende engelske Underofficerer og Søfolk.

Desuden har han d. 25de s. M. med yderste Anstrængelser og med egen Livsfare reddet 3 Matrosers Liv, som befandt sig i et haardt Veir paa en under Kysten liggende Nordbaad, der gik tilgrunde.

4. Autobiografi af Generalkrigskommissær Hans Jørgen Birch.

(1751—1811.)

Undertegnede, som Hans Kongelige Majestæt har allernaadigst behaget under 28de Januarii 1811 at optage blant Riddernes Tal af Dannebrogordenens 4de Klasse, er fød den 17de Januarii 1751 i Kjøbenhavn, hvor hans Fader var Grosserer.

Bestemt til Studeringer bleve nogle af de hertil nødvendige Forunderskaber hibragte ham ved privat Underviisning hjemme; men da uheldige Handels-Conjuncturer indtraf, hvorved hans Forældre mistede deres Formue og fandt sig fordybede i Gjæld, maatte han forlade den begyndte litteraire Bane og blev 1766 engageret som Volontair i det da værende Kongelige General-Krigs-Directorii 1ste Departements Contoir.

I September 1773 erholdt han Regimentsquartiermester- og Auditeur-Tjenesten ved det 3^{die} Syndenfeldske — nu Oplandske — Dragon-Regiment i Norge og blev derfor, da Urolighederne med Naboriget udbrød 1788, ansat ved Feldtcommissariatet som 1ste Secretair samt Aaret efter til Krigs-Commissair i Aggerhuus Stift for Land-Etaten og, ved en forandret Indretning 1803, tillige for Søs-Etaten.

I disse Poster har ham adskillige Gange været anfortroet Constitutioner, deels som General-Auditeur i Norge, deels til at bestyre General-Krigs-Commissariatets Forretninger, og ved Krigens Begyndelse in Augustii 1807 blev han af den da værende commanderende General Syndenfelds, Prinds Christian August til Slesvig-Holsteen, overdraget at indtraadte som første Medlem i en Commissariats Commission, der endnu vedvarer, og hvis Bestemmelse var at besørge Tropperne forsynede med Levnetsmidler og Klædessorter.

Den 1ste Januarii 1809 har Hans Majestæt Kongen af allerhøieste Naade funden for got at udnævne ham til virkelig General-Krigs-Commissair for Søs- og Land-Etaten i Norge samt til 3^{die} og Aaret derpaa til 2^{den} Deputered i det Kongelige norske Commissariats Collegio.

¹⁾ En Nordbaad er et bredt, aabent, rundgattet Transportfartoi.

I ugift Stand har han henlevet og funden sig dertil des mere opfordret, siden det er blevet hans Kald, som hans Pligt, at forsørge sine 2de Systre, af hvilke den Ældste i Enkestand med en Datter og 2de Sønner, som han nu har den Lykke og Glæde at see med fremdeles haabefuld Forventning heldigen placerede som Officierer i Hans Majestæts norske Armeé.

Christiania den 27de Februarii 1811.

Hans Jørgen Birch.

5. Autobiografi af Kaptein, senere Oberst Ludvig Frederik v. Brock.
(1774—²²/11/1853.)

I Aaret 1774 blev jeg født i Biri paa Toten i Oplandenes Amt. Min Fader, dengang Kapitain ved 2^{det} Oplandske Infanterie Regiment, var gift med Johanne Gundsager Habberdorff, Datter af Professor Habberdorff, Sognepræst i Christiania. Begge mine Forældre døde 1780, otte Dage efter hinanden og efterlod min 1^{1/2} Aar ældre Broder og mig i en meget hjælpeløs Forfatning.

Min Broder kom i Huset hos sin Morbroder, Justitz Raad Habberdorff i Bergen; min Faders tvende Sønner Peter Frederik Brock og Ole Brock af ældre Ægteskab, dengang begge Lieutenanter i Hans Majestæts Kongens [Tjeneste], antog sig mig indtil Aaret 1787, da jeg blev optaget paa det Kongelige Landkadet-Academie i Kjøbenhavn. Her erholt jeg i Aaret 1791 Officeers Anciennetet, blev Page 1793, Underofficeer ved Landkadetterne 1794 og afgik fra Akademiet i Aaret 1795 til Fændrik ved Hans Høihed Prinds Christian Frederiks Regiment.

Formedelst min anførte lange Officeers-Anciennetet oprykkede jeg samme Aar i Secondlieutenants N^o, blev Premierlieutenant i Aaret 1801, erholt Capitains Anciennetet 1805, avanteerte til Divisions Adjudant 1808 og til Overadjudant 1810.

De Opmaalinger, jeg efter Generalvejkommissionens Ordre havde at foretage af Landevejene i Sjælland og Jylland, gav Anledning til, at jeg i Aaret 1799 efter daværende Kronprindsens, vor nærværende allernaadigste Konges Befaling maatte undersøge Guden Aae med Hensyn til samme Aaes muelige Jndretning til Skibsfarth. Jeg aftegnede ved Hjælp af de existerende Korter og ved nærmere Eftersyn baade Aaeløbet og Aaebredene, viiste Uanvendeligheden af de forhen i saa Henseende gjorte Projecter og foreslog den Maade, paa hvilken jeg troede denne Sag hensigtsmæssigere at kunne indrettes. Lykken var mig saa gunstig, at mine Kort og Forslag fandtes allernaadigst Opmærksomhed værdig, og Arbejdet blev indrettet derefter.

Ikke heller var jeg uheldig i Jndretningen af den nye anordnede

Underviisnings Anstalt for Garnisonens Underofficerer, ved hvilken jeg blev ansat som inspektionshavende Officeer, ved det Arbejde, som blev mig overdraget i Anledning af de nye oprettende Infanterie Exerceer-skøeler og ved Bestemmelserne for Roeflotillens Forbindelse med Land-
Etaten. Medens min Tjeneste ved Regimentet blev jeg ved forekom-
mende Leyligheder stedse brugt som Adjudant, jeg forrettede i 2 Aar
medens Militaïrøvelserne Adjudants Tjeneste hos Generallieutenant
Prindsen af Würtemberg, siden hos Hans Høihed Prinds Christian
Frederik af Dannemark og siden Aaret 1805 hos Hans Kongelige
Høihed Kronprindsen, vor nærværende allernaadigste Konge.

I Aaret 1807 sendtes jeg efter allerhøjeste Ordre til Femern der
at indrette Kystmilicen og gik derefter over paa Øerne med Ordre
til Generallieutenant v. Castenskiold, hvorefter jeg forblev tjenst-
gjørende Adjudant ved dette Armeekorps, deels under Generallieute-
nant v. Castenskiold, dels under Generalmajor v. Ewald. Da Hans
Kongelige Høihed siden havde overtaget Kommandoen i Sjælland, re-
tourneerte jeg til min saa saare ærefulde Post som Adjudant hos Høi-
samme.

Endnu regner jeg blandt de særdeles vigtige Begivenheder i mit
Levnetssløb Kommandantskabsposten i Flensborg, der ved de svensk-
spanske Troppers Gjennemmarsch i Aaret 1808 var mig anfortroet, og
for hvilken Kommandoes Førelse under de særdeles vanskelige dermed
forbundne Omstændigheder jeg var lykkeligen nok til at modtage Be-
vidnelse om baade Byens og mine høje Foresattes Tilfredshed.

Formedelst det tilsigtede Tog til Sverrig blev jeg afkaldt fra
denne Post til Tjeneste igjen hos Hans Majestæt Kongen og forblev
som tjenstgjørende Adjudant hos Hans Majestæt Kongen indtil Aaret
1809, da Hans Høihed Prinds Christian Frederik erholdt separat Kom-
mando, og Undertegnede blev beordret til Chef for Høisammes Stab.

Kjøbenhavn, den 25de Februar 1813.

L. F. Brock.

Nedenstaaende er et Uddrag af en hosliggende Skrivelse af s. D. fra Samme
til Ordenskansleren, Gehejmekonferentsraad Grev Moltke:

I Aaret 1798 indgik jeg Ægteskab med Bolette Mathilde Frost,
Datter af afdøde forrige Ejer af Agerswold, med hvem jeg avlede en
Søn, som døde snart efter Fødselen, og min Kone døde af Barsel-feber
begge i Aaret 1799. I Aaret 1802 giftede jeg mig igjen med min
nulevende Kone Elisabeth Andrea Lange, Datter af Oberstlieutenant
Søren Lange ved Oplandske Dragoner Regiment og Ejer af Trosvig.
Med denne min Hustru har jeg 3 Børn i Live, 2 ere døde. Skiæbnen
har saaledes strøet min Vey med Sorg og Glæde.

Hvad mit Navn og min Familie i Almindelighed angaaer, saa troe vi den at nedstamme fra en gammel adelig norsk Familie af samme Navn, hvis Vaaben, en afbrudt Green, samme Familie ogsaa fører, men som i Henseende til Besiddelse og adelige Rettigheder skal være uddød ved en Niels Brock i Begyndelsen af det syttende Ceculum¹).

I den Indstilling, hvorefter Kaptein Brock d. ²⁸/₁ 1813 erholdt Danebrogsordenen staar anført:

»Er en udmærket Officer, som har udført adskillige af Hs. Majestæt ham overdragne Hværv til Allerhøistsammes særdeles Tilfredshed.«

Blev Kommandør af D. O. ²²/₅ 1810.

— Stkrs. D. O. ⁶/₁₀ 1853.

Døde ²²/₁₁ 1853.²)

6. Autobiografi af Major Georg Frederik v. Coldevin.

(1760—1830.)

Af mit Majors og Battaillons Commandeur Georg Frederich von Coldevin hidtilværende Livetsløbs vigtigste Begivenheder:

1760 den 27de September er jeg fød paa Frosten i Nordre Thronhjems Amt, min Fader var Oberst Ieach Iørgen Coldevin og døde 1783.

1776 blev jeg Corporal og forrettede sammes Tjeneste til min Bortrejse til Christianias Indstitut.

1778 reste jeg til Christianje Institut som Cadet, blev derfra dimiteret 1781; derefter igjennemgik den pragtiske Tjeneste ved det Nordenfjelske Infanterie Regiment.

1778 blev jeg Second Lieutenant.

1783 blev jeg Premier Lieutenant.

1785 jndgik jeg i Ægteskab med en Datter af Hrr. Pastor Rosenvinge.

1791 fik jeg Capitaines Carateer.

1798 fik jeg det Sparboeske Infanterie Compagnie, hvorved jeg maatte sælge min ejende Faders Gaard.

1) Disse Familieferretninger ere aldeles uefterrettelige, da de tre Adelslægter, der have baaret Navnet Brok, samtlige vare Danske og forlængst ere uddøde, den længstlevende Aar 1625. Den Norske Slægt af dette Navn, der første Gang fremtræder i Bergen omkring Aar 1600, var en borgerlig Præsteslægt, der oprindelig kun brugte et Bomærke og først efter at Adelslexiconnet (eller maaske Wielands Lærde Tidender for 1725) var udkommet, vilkaarligt optog den ene af de uddøde Danske Adelslægters Vaaben. (Huitfeldt.)

2) Jfr. T. H. Erslews Forfatter-Lexicon I S. 208—10 og Supplement I S. 245 f. Se ogsaa (Dansk) Historisk Tidsskr. 5 R. 3 B. S. 426—86.

1807 Major og Battaillons Commandeur for 1 Battaillon af 1 Trondhjemske Infanterie Regiment.

1808 blev jeg med en Battaillon commanderet ved Krigens Udbrud til Grændsen. I Julii Maaned samme Aar fik jeg Ordre at røkke ind i Sværig *med 8 à 900 Mand, indtog Due Skanse, demoleerte samme og røkkede videre frem til Ierpe Skanse*¹⁾, hvor man beskjød samme i 7^{1/2} Time. Da man ej kunde gaae over det store Sund, fik jeg Ordre at gaae tilbage og indtage min forige Stilning.

1808 blev jeg allernaadigst udnævnt til Ridder af Dannebrogsgs Ordnes 4de Classe.

1809 i Ianuari fik jeg Ordre med 2de af mine Divisioner af Battaillon at gaae til Røraas, hvor jeg fik flere Tropper at commandere. I April Maaned fik jeg Ordre at indfinde mig i Trondhjem, hvor jeg fik Ordre fra den commanderende General at gaae til Levanger for der at øve de der staaende Tropper.

I Iuli Maaned afgik jeg til Størdalen med en Deel af samme og tog de derværende Tropper under min Commandoe. Den 9de samme Maaned marscherte jeg atter ind i Sværrig med den hele Brigade; indtoge igjend Due Skanse, som Fienden forlod ved min Ankomst, og demolerte samme, som var istandsat fra forrige Aar. Derpaa røkkede jeg mod Ierpe Skansen, som Fienden og forlod, da vi satte over Floder, besatte samme og demolerede ei allene Hoved Skansen og en anden, som dem forige Aars Høst havde opkastet omkring et Magazintorn. Efter at samme var fulbyrdet, mascherte jeg mod Frøsøen, hvor man paa Vejen derhen blev sluttet en Vaabenstilstandsse. I August Maaned forlod vi det fientlige Land og hengik til vor forige Stildning og indtog samme.

1811 den 1 Ianuarii antog jeg efter Ordre Regiments Commandoen i Hr. General Majors von Bangs Absentie, hvor jeg endnu commanderer.

At denne Optegnelse af min hedtil værende Levnetsløbs vigtigste Begivenheder giver jeg mig herved den Ære at tilstille.

Trondhjem den 5te Julii 1811.

Underdanigst

G. F. Coldevin.

Til Deres Høy Grevelige Excelence Hrr. Joacim Godtske Grev Moltke til Grevska_{et} Bregentved, Redder af Elephanten, Ordens Cansler, Geheime Conferens-Raad pp.

I den Skrivelse, hvori Hs. Exc. General v. Krogh indstillede daværende Major Coldevin til at dekoreres, hedder det:

¹⁾ Udhævet af Meddelelsen.

»Har som Anfører for et af de i Aaret 1808 til Jemteland og Herjedalen deta-cherede 2de Streifecorpsers Operationer udmærket sig ved Mod og Conduite.«

7. Biografi af Major Niels Stockfleth v. Darre.

(1764—⁹/₁₀ 1809.)

Overquartermester Niels Stockfleth von Darre er fød paa Toten i Norge Aar 1764. Hans Fader, den for nogle Aar siden afdøde Generalmajor Michael v. Darre¹⁾, var dengang Chef for et Dragoncompagnie og kæmpede med trykkende Kaar. Familien er af Norges gamle Adel. Den maatte formedelst Uroelighederne under Christian den 2^{den} skjule sig under Navnet Johansen, men optog i den seenere Tid igjen sit Navn og Vaaben — en Egestubbe med 3 Olden; dog har denne Familie, saavidt vides, ei siden været erkjendt som dansk Adel.²⁾

Darre blev af sin Fader, som selv var ivrig Soldat, fra Barndommen af bestemt til Krigsstanden. Han kom i Begyndelsen af Aaret 1780 paa den militaire mathematiske Skole i Christiania, hvor den sjeldne Educator, General Krigscommissaire Prydz snart bemærkede hans lyse Hoved og utrættelige Flid og yndede ham fortrinligen. Aar 1783 udgik han af Skolen, beriget med Kundskaber og Færdigheder og erholdt Præmiemedailen. Han var imidlertid bleven Officeer ved Dragonerne.

I Aaret 1784 blev han beordret til Kjøbenhavn for at frequentere Veterinair- og Rideskolen. Han gjorde her udmærkede Fremskridt som overalt, hvor der var noget at lære. Hans skønne Kaarttegning forskaffede ham her hans Excellence Kammerpræsidentens og Oldingen General Huths Yndest. Af den sidste blev han derfor ansat ved den militaire Opmaaling i Norge; og da i den sidste Tid en oeconomisk Opmaaling blev foreenet med og funderet paa den militaire, blev han efter det Kongel. Rentekammers Forslag antaget til at dirigere dette Arbeide. Man kan med Sandhed sige, at han i disse Værker var det store Drivehjul; den Klogskab, den Orden, den Virksomhed, hvormed han ledede alt, vil høist vanskelig kunne erstattes.

Her lagde han Grunden til den indtil Forundring nøiagtige topografiske Kundskab om det østlige Norge, hvormed han under Krigen saa mægtig bidrog til Landets Frælse; men desværre lagde han og

¹⁾ Generalmajor *Michael v. Darre*, f. i Grue 1728, død paa Bilerud paa Toten ¹⁵/₁ 1804, var Chef for Søndenfeldske Dragonregiment, gift med Anua Pram, Enke efter Provst Nils Stockfleth.

²⁾ Angaaende Urigtigheden af Paastanden om Slægtskab med den i det 15de Aarhundrede uddøde gamle Norske Adelslægt se dette Tidsskrift II S. 98—99.

ved overdreven Anstrængelse Grunden til den Legemssvækkelse, der saa tidligen fortærede hans Livskraft.

I Aaret 1795 indlod han sig i Ægteskab. Hans daadrige Liv gjorde ham hædret, men ikke rig, derfor har han efterladt sin Enke med 6 Børn i en Stilling, som vilde være frygtelig, naar ikke den ædleste Konge allerede var underrettet derom.

Allerede strax ved Krigens Begyndelse opsøgte Norges daværende Hærfører denne talentfulde Mand, — som formedelst Forfræmmelsens langsomme Gang ved de norske Nationaltropper da først nylig havde faaet et Dragoncompagnie, — og benyttede hans Kundskaber og Indsigter til Landets Vel.

Hans Majestæt Kongen, som allerede før fordelagtigt kjendte ham, erfarede hans nye Fortjenester og optog ham i sin Generalstab fra den Dato, da han første Gang førte en Afleling af den norske Armees til Ære og Seier.

Den 19de April f. A. blev ham af Hs. Majestæts egen Haand ved hans Nærværelse her i Kjøbenhavn Dannebrog Ordens Ridderdecoration paaheengt. Han reiste tilbage til Norge glad og lykkelig ved sin Konges Naade.

Snart derefter var han ikke mere, — en Nærvefeber rev ham bort for at begrædes ei blot af hans Efterladte, ei blot af hans Venner, men af det heele Folk.

Darre var af en blid og godmodig Karakter og forenede med sin sjeldne Duelighed megen Beskedenhed. Han var fast uden Egen-sind og eftergivende uden Kryben, derfor erhvervede han sig alle gode Menneskers Yndest og den almene Agtelse, der fulgte ham over alt.

Foranstaaende er skrevet i Januar 1810 og er et Uddrag af den vidtløftigere Biografi af ham, som er forfattet af Generalauditeur C. A. Bergh og trykt i Saml. t. d. norske Folks Sprog og Hist. V S. 166—79. Jfr. ogsaa B. Moe, Tidsskr. f. norsk Personalhist. II S. 356—61.

Ann. Om Major Darre er der i det danske Ordenskapituls Protokol E 1 Side 163 anført følgende:

»Er for hans udmærkede Tjenesteiver og den Nytte, han udi 1808 Aars Campaigne i Norge har virket til Armeens heldige Operationers Fremme, i en privat Audience hos H. M. Kongen optaet til Ridder af Dannebrogen d. 19de April 1809.«